

ACTA DEL PLE EXTRAORDINARI DE LA CORPORACIÓ MUNICIPAL, CELEBRAT EL DIA DINOU D'ABRIL DE DOS MIL CINC

--- o o o O O o o o ---

A la ciutat de Sagunt, el dia dinou d'abril de dos mil cinc, a les 12 hores i 5 minuts es reuneixen a la Sala de Sessions d'aquest Excm. Ajuntament, sota la presidència de la Il·lma. Sra. Alcaldessa, Gloria Calero Albal, els/les següents regidors/es:

Sr. José Luís M. Chover Lara
Sra. Nuria Hernández Pérez
Sra. Aurora Campayo Duarte
Sr. Alfonso Vicente Muñoz Muñoz
Sra. M. Monserrat Solaz Latorre
Sr. Miguel Á. Martín López
Sr. Fernando López-Egea López
Sra. Rosa M. Vilalta Villarroya
Sr. Joaquín Estal Lizondo
Sr. Manuel Civera Gómez
Sr. Josep Francesc Fernández Carrasco
Sr. Silvestre Borrás Azcona
Sr. Francisco Zarzoso Usina
Sr. Alfredo C. Castelló Sáez
Sr. Juan Serrano Moreno
Sra. Antonia L. Murciano Rodríguez
Sra. M. Carmen Gómez Bernuz
Sr. José L. Martí González
Sr. Marcelino Gil Gandia
Sr. Jaime E. Goig Torres
Sr. Miguel Á. Cortés Flor
EXCUSA LA NO ASSISTÈNCIA:
Sr. Miguel García Benítez
Sr. Manuel Gallart de la Torre
NO HI ASSISTEIXEN:
Sra. M. Dolores Contreras Matalí

Assistits del secretari general, Sr. Emilio Olmos Gimeno, i de l'interventor, Sr. Pedro Saiz Salvador, a fi de celebrar sessió extraordinària del Ple de la corporació, en primera convocatòria.

La presidència obri la sessió i es passen a tractar els assumptes inclosos en l'ordre el dia.

ÚNIC: ADHESIÓ DE L'AJUNTAMENT DE SAGUNT A LA CARTA DE VITÒRIA

La commemoració, a Vitòria, del 25 Aniversari dels Ajuntaments Democràtics ha posat de manifest l'extraordinari paper que els governs locals han representat en el desenvolupament social, econòmic i cultural que ha gaudit Espanya en aquest període de convivència democràcia.

La mirada a aquest passat, viscut com a propi i del qual han sigut protagonistes milers de persones que van contribuir a escriure la història del municipalisme espanyol,

es converteix avui en un actiu de futur i una potent palanca per a generar nous impulsos de benestar ciutadà.

Els Governos Locals som Estat, formem part de l'estructura territorial de l'Estat, som institucions polítiques constituïdes a través de la decisió democràtica dels ciutadans, amb els nostres propis òrgans de govern, de gestió, de control i fiscalització de l'acció de govern, la nostra capacitat reglamentària i fins i tot la nostra capacitat jurisdiccional.

Al llarg d'aquests 25 anys les corporacions locals hem assumit, amb responsabilitat, funcions i competències que han donat resposta en tot moment a les demandes dels nostres veïns, que veuen en els ens locals la primera línia de l'Estat.

Durant aquest període, hem incorporat progressivament la prestació de serveis a la ciutadania, amb la consegüent despesa de recursos propis derivada de l'exercici de competències de substitució, en múltiples qüestions de caràcter eminentment social. L'exercici continuat d'aquestes "competències impròpies" ha anat acumulant un deute al llarg d'aquest temps que constitueix la primera de les nostres reivindicacions, fruit de l'exercici reiterat de les competències de substitució d'altres administracions públiques.

Les nostres propostes naixen de la unanimitat, fruit del consens, i del fet que les nostres carències, necessitats i problemes són els mateixos. D'aquesta reflexió sorgeix el document que coneixem amb el nom de "Carta de Vitòria".

El Decàleg del Municipalisme del Segle XXI que recull La Carta de Vitòria constitueix la declaració dels poders locals que marca l'horitzó dels pròxims anys entorn de les actuacions preferents de: garantir la solvència econòmica i financera, delimitar el llistat competències locals en el procés de reforma dels estatuts d'autonomia, la consolidació de la representació institucional i política dels Governos Locals al Senat.

És l'hora de realitzar amb el suport i el consens de totes les institucions de l'Estat una aposta decidida per a donar la resposta que el municipalisme espanyol demana, per a això cal impulsar l'adopció de les mesures següents:

DECÀLEG DEL MUNICIPALISME DEL SEGLE XXI

• **Garantir la representació dels poders locals al Senat.**

L'article 137 de la Constitució organitza territorialment l'Estat en municipis, províncies i comunitats autònomes. Perquè el Senat pugui desenvolupar la identitat de Cambra territorial que li confereix l'article 69 de la Constitució, la seua composició ha de ser fidel reflex d'aqueixa estructura, integrant tant la representació de les comunitats autònomes com la dels Governos Locals, tal com es va fer en fixar la representació del Regne d'Espanya en el Comitè de les Regions de la Unió Europea.

• **Un nou Estatut del Govern Local.**

El reconeixement constitucional dels municipis, de les províncies i illes com a nivell de govern territorial autònom requereix per a la seua efectivitat, l'establiment d'un àmbit competencial propi, que els permeti gestionar una part important dels assumptes públics davall la seua pròpia responsabilitat i en benefici dels seus veïns, així com un sistema de finançament que els garantisca recursos suficients per al seu adequat exercici. Espanya ha d'aplicar els principis d'autonomia local subscrits en els tractats internacionals representats pel nostre país, tal com la Carta Europea d'Autonomia Local.

• **Un Govern Local solvent.**

El principi constitucional de suficiència financera garanteix als Governos Locals els mitjans necessaris per a desenvolupar aquelles funcions que se'ls atribueixen, dotant-los de recursos que permeten assegurar que les competències assumides, siga

quin siga l'origen d'aquestes, van a exercitar-se a plena satisfacció dels veïns i a més amb un important estalvi de mitjans per l'interès i proximitat en la gestió.

La reforma que s'aborde ha de contemplar una connexió entre competències i mitjans adequats per a exercitar-les, dissenyant un nou finançament local amb mitjans propis i transferències incondicionades de l'Estat i comunitats autònomes, en funció de les competències que desenvolupen i establint els mecanismes d'anivellació necessaris per a garantir l'equitat.

Els poders locals hauran de ser compensats pel deute històric acumulat al llarg d'aquests anys a causa de la prestació de serveis per part dels ajuntaments, substituint la no presència dels altres poders de l'Estat.

- **Un Govern Local de proximitat.**

En els termes de la Carta Europea d'Autonomia Local, els Governos Locals tindran el dret i la capacitat efectiva d'ordenar i gestionar, en aqueix espai propi del qual parlem, una part important dels assumptes públics, aplicant com a norma general l'anomenat principi de subsidiarietat.

La garantia de prestació dels serveis públics de qualitat en tot el territori serà articulada mitjançant ens locals intermedis (diputacions, mancomunitats, comarques...) que permetran que totes aquelles competències o serveis, que interessin a la comunitat veïnal, siguen prestats per institucions locals d'àmbit municipal o supramunicipal.

- **Reforçar els mecanismes de relacions intergovernamentals.**

Les relacions de col·laboració i cooperació entre les administracions públiques requereixen el bon funcionament d'una organització pública fortament descentralitzada. L'increment de la cooperació local amb la administració de l'Estat i les comunitats autònomes requereix la consolidació de mecanisme i fórmules de cooperació conjunta entre Estat, comunitats autònomes i Governos Locals, aplicant el principi de subsidiarietat com a forma de distribució de funcions i competències entre les tres administracions.

- **Un nou règim d'organització per als Governos Locals.**

El reconeixement per a la capacitat normativa de l'Estat de les comunitats autònomes i de les entitats locals ha d'anar acompanyat de la consolidació del principi d'autonomia local que comporta el valor de ordenances i reglaments que aproven els governos locals junt amb el desenvolupament organitzatiu com a autèntiques institucions de govern.

- **Un Estatut dels càrrecs electes locals.**

Quasi vint anys després de l'aprovació de la Llei de Bases del Règim Local, l'experiència acumulada durant aquest temps aconsella procedir a una autèntica revisió de l'Estatut dels càrrecs electes locals que garantisca el ple desenvolupament de les seues funcions com a legítims representants democràtics del poble sobirà. Així com atorgar-li els mateixos drets socials que a qualsevol ciutadà quan deixi d'ocupar el càrrec públic per al qual va ser triat.

- **Modernitzar la funció pública local.**

Impulsar una política de recursos humans integrada que permeta a tots els empleats públics locals desenvolupar plenament les seues actituds, a fi d'aconseguir que la funció pública s'adapte a les exigències improrrogables de la creixent societat de la informació i noves tecnologies a fi d'aconseguir una millor prestació de serveis davant del ciutadà.

- **La institucionalització de la FEMP.**

És el pas necessari per a aconseguir el reconeixement efectiu del paper desenvolupat pels Governos Locals en els últims vint-i-cinc anys i per a restablir l'equilibri de representació que requereix el mandat constitucional de configuració

territorial del nostre Estat de Dret. A través de la FEMP, els Poders Locals Espanyols estaran representats en tots els consells i conferències sectorials de l'Estat, on es debaten i decidisquen les polítiques territorials.

El president de la FEMP serà membre nat de la Conferència de presidents.

• **Els Poders Locals són al mateix temps Òrgans de Gestió i Institucions Públiques.**

Són part integrant de l'Estat i conformen un dels tres nivells de la seua Estructura Administrativa, gaudeixen de plena autonomia en les funcions que els són pròpies i no són en cap cas institucions d'àmbit autonòmic.

Obert el torn d'intervencions, el portaveu del grup SCP, Sr. CORTÉS, manifesta: "Està encès? Bé, bon dia a tots, i a totes, no que va a aquestes altures i amb açò. Bé, indiscutiblement serem molt breus, perquè estem totalment d'acord amb la carta de VITÒRIA i per tant seriosa il·lògic redundar d'una manera, important sobre el tema.

Jo sí que m'agradaria, referent a aquesta carta no sé si ve a confirmar un poc, el que al llarg de tants anys, un va adquirint el coneixement suficient, per a entendre que, possiblement donada l'escassetat de mitjans econòmics de què, dels quals disposa l'Ajuntament, tal vegada això siga el que faça que es vaja perdent moltes vegades el que és la ideologia per a convertir-nos pràcticament en gestors de la misèria, no?, però aqueix punt de vista, jo crec que des de l'Ajuntament som incapaços indiscutiblement basats en aqueixa falta de recursos, de donar resposta a temes importants que estan demandant-los la societat com és el tema de l'habitatge, com és el tema de la desocupació, com és el tema d'una educació digna, una sanitat digna i el que vol dir que a poc a poc el que se'ns va quedant per als gestors municipals és un poc el gestionar com deia fa un moment la misèria en el sentit d'intentar donar resposta a aquelles necessitats més peremptòries que té la societat com és l'enllumenat, com és el manteniment dels carrers, com és la neteja dels carrers, com és mantenir els col·legis amb una dignitat adequada i això és el que crec que al final és en el que ens convertim un poc els gestors i que, eh, al final sempre resulta que quan arriben els pressupostos el que ens estem repartint o s'estan repartint almenys entre els que tenen l'obligació de gestionar la misèria que suposa un pressupost, que en principi fa la impressió de ser un pressupost important però que lògicament una vegada llevat les despeses fixes, queden quantitats totalment irrisòries per a repartir entre tots aquells regidors que tenen el dret i l'obligació de gestionar. Per tant jo crec que, eh, hauríem de posar més l'accent, encara que aquest acord de VITÒRIA així ho fa però crec que hauríem de posar més l'accent en un tema fonamental que són com els recursos que ha de traslladar l'Administració tant de Central com Autonòmica als Ajuntaments perquè no siguen els veïns els que doblement carreguen d'alguna manera amb una doble imposició; una la que suposa el IRPF que ja suposa una càrrega important de cara als ciutadans i dues la que els carreguem d'alguna manera des dels Ajuntaments basant-se en aqueixa falta de recursos sobretot per a atendre necessitats que deurien correspondre i corresponen a Administracions Autonòmiques i Administració Central per tant estant d'acord en tot el que s'ha dit en aqueix Acord de VITÒRIA si que he volgut un poc aprofundir en un tema per que crec que és el tema fonamental com són els recursos econòmics o el que és el mateix el trasllat de recursos econòmics des de les Administracions Públiques tant de Central com Autonòmiques als Ajuntaments per a gestionar no sols la misèria sinó per a gestionar amb un mínim de dignitat les necessitats que tenen els nostres ciutadans."

El portaveu del grup BLOC, Sr. Manuel Civera Gómez, exposa: "Bon dia, companys i companyes, senyora alcaldessa: Per la nostra part també, recordar la carta

de VITÒRIA i dir alguna cosa que pense que és important, que subjau en tot el plantejament de la carta i és elevar a un nivell, al nivell que li correspon a les Entitats Municipals, no hi ha cap dubte que en el context europeu els municipis en comparació amb els municipis europeus en el cas espanyol, els municipis estem molt mal parats i tenim un llarg camí a recórrer, la Federació de Municipis i Províncies, té un gran treball per fer, un gran treball, perquè com bé es diu en la Carta tot i que jo pense que s'haguera pogut precisament però que en principi com a document de consens és molt important que s'haja arribat a aquest decàleg, pensem que efectivament en l'estructura d'Estat, comunitats autònomes, municipis, al Municipi li correspon més competències, més finançament, perquè la majoria com ha dit Miguel Angel, els municipis estem aguantant i estem fent-nos càrrec, estem elevant el nivell de vida, de serveis, sobretot de serveis, que no són imprescindible i que no estan previstos en principi com obligatoris per al finançament municipal, m'estic referint òbviament, a tota la qüestió d'educació, de serveis socials, d'educació, de cultura, etc., no?, ja no parlem quan aquestes competències es traslladen a altres Comunitats que tenen necessitats especials com la nostra, en la qual entre altres qüestions tenim la llengua, en la situació en què tenim, quan és en principi el patrimoni cultural més important de tots els pobles del món, i del nostre hauria de ser-ho també, hi ha una paraula que s'utilitza i estic completament d'acord en el sentit en què s'utilitza, que és el de la descentralització, jo sincerament encara que el BLOC és un partit com tot el món sap nacionalista i que pretén estructurar políticament aquest país a partir d'una estructura política pròpia, vull dir sense altres connotacions de l'Estat, jo pense que la paraula descentralització tampoc seria l'adequada, pense jo, no?, perquè estem veient que l'estructuració del món almenys és una apreciació personal que veig jo, o siga, ací el que estem aguantant, és allò que de cada, com era això del pal i les veles, eh?, el que està clar és que nosaltres tenim, els municipis han de tenir unes competències que de cap manera pot tenir la Comunitat Autònoma i que de cap manera pot tenir l'Estat encara que vulga, m'explique el que vol dir?, la responsabilitat del municipi són estrictament municipals, nosaltres som els que rebem les bufetades directament de les bufetades i també els abraços evidentment en determinats moments de la ciutadania directament, moltes vegades rebem més les bufetades per evidentment per una falta de consciència política o per la manipulació política d'altres Grups, ho dic perquè algú està fent així, no?, sí, efectivament, però el que volia dir efectivament és que la descentralització no seria la paraula exactament la descentralització, si no que tenim competències que cada u, té les pròpies, i en una organització del món, en el que tot el món ha d'intentar tirar endavant en les responsabilitats que els són pròpies, en aqueix concepte el municipi no pot eludir una responsabilitat que evidentment ara per ara i en les lleis que tenim no estan ateses.

Açò és el que volia dir, per a mostrar el nostre suport i, eh, hi ha un punt que hauria d'estendre'm però no m'agradaria per altres qüestions, que seria el punt d'un Estatut, un Estatut, un Estatut dels càrrecs electes locals, aquest és un punt importantíssim i també m'agradaria dir i aprofitar l'ocasió per a deixar constància que moltes vegades, moltes vegades aqueix Estatut d'aqueix, aqueix, Estatut de càrrecs electes, aqueixa carència de respecte a la responsabilitat dels polítics la culpa la tenen els mateixos polítics, molts de nosaltres tenim la culpa a respecte d'això a l'autoritat i a la responsabilitat que nos, que ens porta emparellada el fet polític aquest.

Jo pense que moltes persones haurien d'aplicar-s'ho i si la responsabilitat comença per nosaltres jo pense que l'Estat també haurà d'arribar a assumir. Moltes gràcies.”

El portaveu del Grup SP, Sr. GOIG diu: “Molt bon dia a tots i totes, nosaltres serem extremadament breus, és a dir, estem totalment d’acord amb el contingut del pacte que estem a punt de ratificar, i per tant donaré, donaré el suport total i absolut, gràcies.”

El portaveu del Grup EU, Sr. MARTÍN, assenyala: “Bon dia a tots i totes. Bé, en EU i EU País Valencià estem convençuts que les ciutats són un espai privilegiat per a la solució dels problemes quotidians de la ciutadania, són el lloc de trobada de cultures, ètnies i interessos diversos el banc de proves de l’efectiva igualtat entre els ciutadans i ciutadanes i l’escenari prioritari per a aprofundir en els valors de convivència de llibertat, de tolerància, respecte i d’exercici d’una participació plural dels ciutadans en la vida pública. Estem igualment convençuts que la cohesió social, necessita d’una intervenció pública protagonitzada per les ciutats i les seues institucions que són els ajuntaments un protagonisme, que exigeix que tant l’Estat com les comunitats autònomes reconeguen el paper polític i institucional, que les Entitats Locals han jugat en aquests més de vint-i-cinc anys d’Ajuntaments democràtics i en aquest punt dic més, per que seria també jo crec que de justícia, reconèixer el paper i el valor dels Ajuntaments democràtics de les segona república.

És imprescindible dotar dels recursos i les competències necessàries als Ajuntaments per a abordar els nous reptes de la societat actual. És imprescindible la segona descentralització cap als Ajuntaments i a més és urgent.

Les Entitats Locals no poden suportar durant més temps la situació actual que uneix a un molt deficient finançament de les Corporacions Locals una, una gran indefinició de les competències, una realitat en què els Ajuntaments com a Administració més pròxima als ciutadans han assumit per la vida dels fets, la falta de compliment de les obligacions competencials d’altres Administracions.

En els últims anys la situació s’ha agreujat considerablement com a mesures com la modificació del IAE, sense la compensació adequada duta a terme per l’anterior govern o amb la pràctica habitual d’atribuir competències a través de lleis sectorials, als Ajuntaments sense aportar cap finançament a les mateixes, amb aquest panorama és molt difícil abordar els grans reptes de futurs de la societat actual, que expressa les seues necessitats i que exigeix solucions de proximitat, per que creiem que els serveis s’han de prestar per l’Administració que més eficaçment puga donar satisfacció a les inquietuds ciutadanes, per que creiem que els serveis públics de qualitat són una garantia de cohesió social i igualtat oportunitats, per que pensem que la participació ciutadana enriqueix la democràcia i contribueix activament a la recerca de solucions. Defensem Ajuntaments amb finançament suficient, claredat competencial i autonomia política i per tant exigim, en l’actualitat al voltant del 30% de la despesa que realitzen les Corporacions Locals correspon a competències d’altres Administracions, per a la prestació de les quals no s’aporta cap finançament això constitueix el deute històric amb les Corporacions Locals, que ha de ser compensada adequadament per l’Estat mitjançant corresponents assignació de recursos. La reforma del IAE ha afavorit una pèrdua de recursos per aquest concepte per als Ajuntaments, que ha de ser compensada adequadament per l’Estat Central, contemplant la situació prèvia i els escenaris de futur, és imprescindible que aquesta compensació es produïska en el present exercici pressupostari. Exigim l’aplicació del principi de subsidiarietat i de la Carta Europea d’Autonomia Local a l’hora de definir el marc competencial adequat entre Estat, comunitats autònomes i Entitats Locals, els Ajuntaments han d’assumir aquelles competències que per proximitat i capacitat de gestió puguem prestar millor que qualsevol altra administració.

Per a assumir el marc competencial és imprescindible una modificació del model de finançament local que supose un increment, un increment considerable de la participació dels ajuntaments en els ingressos de l'Estat. Igualment exigim el compliment de l'article 142 de la CE, que preveu la suficiència financera de les Corporacions Locals i la seua participació en els tributs de les comunitats autònomes i de l'Estat. Defensem un model descentralitzat d'Estat en què tant l'Estat Central, com les comunitats autònomes han d'assumir el repte de la descentralització cap als Ajuntaments, descentralització que hauria de permetre aconseguir als Ajuntaments el 33% de la despesa pública total de l'Estat Espanyol enfront del 13% actual.

Exigim el reconeixement de l'Autonomia política dels ajuntaments que garantisca la seua plena capacitat de decisió en els assumptes de la seua competència sense més subjecció que el respecte a les lleis i als ciutadans a qui representen.

Exigim la participació activa dels ajuntaments als fòrums en què es discutisca de polítiques territorials. Considerem imprescindible que es porte a efecte les modificacions legals necessàries a fi de garantir sense curta xafes l'accés als Ajuntaments al Tribunal Constitucional en defensa de la seua autonomia i el seu marc competencial.

Exigim que s'adopten les mesures legals necessàries que permeten dignificar el treball dels càrrecs públics locals, els seus drets i mitjans així com la regulació de les assignacions a Grups municipals, en idèntiques condicions a la d'altres Grups Institucionals. Considerem imprescindible modificar les limitacions de funcionament intern dels Ajuntaments dotant-les d'agilitat i eficàcia i primant la participació ciutadana com un senyal d'identitat de la vida pública local, tot això amb l'únic fi de servir millor els ciutadans i ciutadanes a través de les seues necessitats Ajuntaments que disposen de capacitat política i financera per a abordar els nous reptes socials, per a aconseguir ciutats solidàries obertes, crítiques, tolerants, que cobrisquen les necessitats immediates dels veïns i veïnes i que aspiren a la cohesió social a la sostenibilitat ambiental com a garanties de futur i tot això amb la plena participació ciutadana en la vida local. Moltes gràcies.”

El portaveu del Grup PSOE, Sr. CHOVER diu: “Bon dia, l'any passat, celebrant els vint-i-cinc anys dels ajuntaments democràtics, a la ciutat de Vitòria, es van realitzar tota una sèrie d'actes en què es va posar en relleu la gran aportació dels poders locals, al progrés i desenvolupament del nostre país en aquesta etapa democràtica. En aquestes jornades es va aprovar la que s'ha denominat Carta de VITÒRIA, en la que es conté totes les reivindicacions i demandes que des del municipalisme espanyol es vénen fent des de fa prou anys, amb vista a garantir als Ajuntaments i la resta de governs locals, el paper que la Constitució els atorga tant des del punt de vista institucional com el que fa referència a les seues competències i recursos.

Són dos doncs al nostre entendre els aspectes destacables d'aquesta Carta de VITÒRIA; un el que els governs locals som Estat que formem part de l'estructura territorial de l'Estat, som institucions polítiques constituïdes a través de la decisió democràtica dels ciutadans, que tenim els nostres propis òrgans de govern, de gestió, de control i fiscalització, i segon que al llarg d'aquests vint-i-cinc anys hem assumit amb responsabilitat funcions i competències que han donat respostes a demandes dels nostres veïns, i durant aquest període s'ha incorporat progressivament la prestació de serveis amb la consegüent despesa de recursos propis. Aquest exercici continuat de les competències denominades impròpies, ha anat acumulant un deute al llarg d'aquest temps que constitueix la primera de les nostres reivindicacions i hi hauria un tercer aspecte en què la Carta de VITÒRIA recull el decàleg del municipalisme del segle XXI,

en el qual es marca l'horitzó dels pròxims anys, entorn de les actuacions dels municipis. Així el municipalisme amb aquesta Carta, volem que aposta per un sistema competencial fort basat en l'autonomia y la proximitat. La Carta Europea d'Autonomia Local assenyala o entén per Autonomia Local al dret i la capacitat efectiva de les Entitats Locals d'ordenar i gestionar una part important dels assumptes públics en el marc de la llei, davall la seua pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants. Igualment assenyala aquesta Carta Europea que les competències encomanades a les Entitats Locals han de ser normalment plenes i completes, no poden ser posades en dubte, ni limitades per una altra autoritat central o regional més que dins de l'àmbit de la llei. Ambdós articles configuren una visió de l'Autonomia Local allunyada de la manera tradicional en què ha de desenvolupar-se, per tant entenem que el municipi no té dret enfront de l'Estat les comunitats autònomes sinó competències compartides amb l'Estat i les comunitats autònomes. En aquest moment el municipi és el tercer pilar sobre el qual s'assenta l'articulació territorial de l'Estat, aquesta posició constitucional només és viable si els municipis a més del dret a intervenir en tots els assumptes que afecten la Comunitat Local, compten amb un àmbit competencial propi, la llista de competències és imprescindible per a actuar davant eventuais conflictes entre conflictes de competències, entre els Municipis i comunitats autònomes o entre els Municipis i l'Estat. El contingut competencial ha sigut i continua sent la gran assignatura pendent en el desenvolupament jurisprudència i legislatiu, del que ha sigut objecte el principi d'Autonomia Local. El cas és que el principi d'Autonomia Local s'ha desenvolupat centrat, quasi exclusivament en la definició de la posició dels Municipis en relació amb les altres Administracions Públiques, limitant l'activitat local a les facultats de control de les altres Administracions.

Cal abordar per tant la tasca de completar el principi d'Autonomia Local que s'ha desenvolupat, dotant del corresponent contingut competencial però a més del principi d'Autonomia Local i el seu contingut competencial, ha d'incorporar-se el principi de suficiència financera, per la qual cosa es refereix a l'autonomia financera, les dades obtingudes per la Federació Espanyola de Municipis, refereix a la despesa pública a Espanya, posen de manifest que del total de la despesa el 49% l'efectua l'Administració de l'Estat, un 35,2% la realitzen les comunitats autònomes i tan sols un 15,3% és efectuat per l'Administració Local. Aquest baix percentatge de despesa gestionada per les Entitats Locals Espanyoles, es deu al fet que el principi de proximitat de l'exercici de competències públiques no s'aplica de forma efectiva a Espanya. A més els recursos financers amb què compten els municipis són inferiors a les competències que exerceixen de forma efectiva encara que a vegades no compten amb un títol que els habilite per a exercir-les. Les Hisendes Locals, no disposen de mitjans suficients per a l'exercici de les funcions que la llei els atribueix i que amb més freqüència de la desitjable, l'efectiva participació dels tributs de les comunitats autònomes no existeix o ha sigut substituïda, açò és important, per subvencions graciabls en la seua concessió condicionades en el seu destí i que no garanteixen la continuïtat i la regularitat de la prestació dels serveis públics que se subvencionen. El que incideix de forma negativa en la suficiència financera de les Entitats Locals i en la seua potestat de la seua planificació. La suficiència financera de les Entitats Locals emmarca les possibilitats reals de l'Autonomia Local, sense mitjans econòmics suficients el principi d'Autonomia Local no passa de ser una mera declaració formal, i que la substitució de la perceptiva participació en els tributs de l'Estat, i en els de les comunitats autònomes per subvencions o obres, serveis o activitats municipals, suposa una clara intromissió de tals nivells de govern sobre els governs locals, privant-los de la seua potestat decisòria fonamental sense la que no cal parlar d'Autonomia Local.

Per tant, aquests dos aspectes, el de principi d'Autonomia Local i el del principi de suficiència financera són bàsics i han de resoldre's necessàriament per a donar pas i donar lloc a un nou municipalisme que és absolutament clau en la resolució de les peticions i de les demandes que fa la ciutadania. Moltes gràcies.”

El portaveu del Grup PP, Sr. CASTELLÓ, indica: “Moltes gràcies, senyora alcaldessa, en primer lloc dir, que la situació actual tampoc és que siga un caos ni una catàstrofe, perquè a la vista de les intervencions sembla que açò siga, no sé, un debacle en la situació actual dels ajuntaments però com deia un professor meu, és clarament perfectible. Eh, i volem relativitzar la importància d'aquest acord, encara tenint-la i molta, la veritat és que no deixa de ser, una proclama, un decàleg o una mera declaració d'intencions que estarem summament atents, a veure quin és el seu desenvolupament, quina és la seua negociació i finalment quina és la seua plasmació que és el que realment interessa, com quedem després de tot açò. Nosaltres estem d'acord que per al bon funcionament d'un municipi existeixen massa tuteles i excessives dependències d'altres administracions que en cap cas podem convenir que se li priva de potestats a l'Ajuntament ja que ja vénen establides en la llei, però sí que en gran manera limiten la personalitat que cada Ajuntament pot plasmar en el seu govern durant una legislatura.

Jo crec que la millor idea que es pot traure que com a institució autònoma i lliure de massa tuteles i dependències d'altres Administracions que en cap cas podem convenir que se li priva de potestats a l'Ajuntament, ja que elles vénen establides en la Llei però sí que en gran manera limiten la personalitat que cada Ajuntament pot plasmar en el seu govern durant una legislatura, jo crec que la millor idea que es pot traure, és que com a institució autònoma i lliure de massa tuteles i dependències devem aconseguir aqueixa autonomia fonamentalment en tot el que s'ha fet al·lusió pels altres grups en el finançament i en també la institucional per a poder tenir una coordinació i un tracte amb altres administracions més de tu a tu.

Estic en desacord, estem en desacord que o és una visió un poc personal en què els ajuntaments siguen l'administració més pròxima als ciutadans, és una frase absolutament gastada però que no em negaren vostès que per exemple els serveis que es presten des d'altres administracions o des de la Generalitat Valenciana, en matèria de sanitat per exemple o en matèria d'educació no són infinitament més pròximes i més quotidianes als ciutadans que als que preste l'Ajuntament, la relació amb els ciutadans és molt més quantitativament molt més important que la que tenen amb l'Administració Local, la qual cosa no lleva, com deia Manolo, que per un costat ens portem d'una banda totes les bufetades i per un altre costat també siguem, i en això sí que estaria absolutament d'acord els qui de veritat coneixem la situació real i les necessitats reals dels ciutadans ací si que estic en absolut d'acord.

Per tant està clar que hi ha qüestions que perquè els governs locals siguen molt més executius siguen molts més pragmàtics, i atenguen de veritat a aqueixes necessitats reals que coneixen millor que ningú fa falta un major grau d'autonomia local, o diguen-ho com vulguen, de manera que, des de les institucions locals es plasmen aquells acords que tendisquen directament a resoldre els problemes dels ciutadans que és al que deu ocupar-se un Ajuntament, hi ha qüestions molt importants que no poden quedar de costat, en aquest, en aquesta negociació que es du a terme fins que es plasme a través de la normativa corresponent, als ajuntaments no hem d'oblidar-nos del tema del transfuguisme, que d'una vegada per sempre ha de ser regulat legalment, i deixar la situació clara per a posteriors legislatures i una qüestió que també se'ns antulla fonamental i és que, la divisió entre el poder executiu a l'Ajuntament i la resta de funcions que s'exerceixen des del control a la fiscalització de l'oposició o fins i tot la

facultat de proposició per part dels grups polítics, han d'estar davall el nostre punt de vista absolutament delimitats de la mateixa manera que a un govern en l'Estat, encara que tinga minoria, dins del conjunt dels grups de les formacions polítiques, se li permet que governe durant quatre anys, a pesar que tinga minoria, crec que aqueix, aqueixa idea és perfectament extraplorable als Ajuntaments, perquè un govern durant quatre anys, una legislatura faça i totes les qüestions i porte endavant totes les qüestions que vulga independentment del que l'oposició plantege sobre un o altre tema en tot cas, donar la benvinguda, com dirien des de Comissions Obreres i d'Esquerra Unida saludar la proposta i esperar que tot açò es plasme en alguna normativa que millore l'actual situació, que en qualsevol cas tampoc és per a tirar-se dels pèls, però si és millorable, gràcies.”

Durant el debat, la Sra. Solaz abandona momentàniament la sessió.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Sagunt, per 21 vots a favor del PSOE, EU, BLOC, PP, SP i SCP, i 1 abstenció de la Sra. Solaz (en virtut del que preveu l'art. 100.1 del ROF), ACORDA:

PRIMER: Ratificar la Carta de Vitòria, aprovada per la Comissió Executiva i el Consell Federal de la FEMP en les seues reunions de 14 de desembre de 2004.

SEGON: Remetre aquest acord al president del Govern de la nació i al president de la Comunitat Valenciana.

I vist que no hi ha més assumptes a tractar, la presidència clou la sessió a les 12 hores i 50 minuts; de tot això, com a secretari, done fe.

ACOMPLIU-HO: L'ALCALDIA